

ת"פ (קריות) 26918-12-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 26918-12-23 - מדינת ישראל נ' פלונישלו קריות

ת"פ (קריות) 26918-12-23

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[01.07.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירת היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ובעבירת תקיפה סתם- בן זוג, לפי סעיף 379 + 382(ב) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום והמתלוננת בני זוג, התגוררו יחד וניהלו משק בית משותף. ביום 14.4.23 בסמוך לשעה 02:30 על רקע ויכוח בין השניים משך הנאשם בשערות ראשה של המתלוננת, דחף אותה ובעט בה. כן שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלה. טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו וכן חומרת המעשים ונטען כי מתחם הענישה נע בין 6-12 חודשי מאסר. המאשימה הפנתה לעברו הנקי של הנאשם ולהודאתו ועתרה לעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלוות. כן צוין כי לא ניתן היה להביא את עמדת המתלוננת.

3. ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בעבירת אלימות ברף חומרה נמוך וכי המתלוננת לא נזקקה לטיפול. כן נטען כי הטלפון הנייד היה שייך לנאשם והמתלוננת רק עשתה בו שימוש. לאור כל זאת עתרה ההגנה למתחם ענישה שתחילתו במאסר על תנאי. כן הדגישה הסנגורית כי מדובר בנאשם שהודה בהזדמנות הראשונה, עברו נקי והוא עובד ומפרנס את בנם המשותף. נטען כי מאז האירוע חלפה כשנה ולא נפתחו תיקים חדשים נגד הנאשם וכי הגם שבני הזוג נפרדו ולנאשם זוגיות חדשה, היחסים בין השניים תקינים והנאשם אף מסייע למתלוננת כשהיא פונה אליו. ברמה האופרטיבית עתרה ההגנה להסתפק בענישה מותנית ולהימנע מענישה כלכלית.

4. הנאשם בדברו האחרון הצטער על מעשיו וציין כי "הכל בסדר עכשיו, אין שום דבר בנינו".
דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה ובטחונה של המתלוננת. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי סיבת האירוע לא פורטה בכתב האישום, זולת העובדה כי התפתח ויכוח בין השניים. מובן כי מדובר באירוע ספונטני ושאינו מתוכנן ואולם אין להקל בו ראש. עם זאת, האלימות שהפגין הנאשם לא הייתה חמורה ולא נגרמו חבלות כלשהן אך לבטח האירוע גרם לבהלה בליבה של המתלוננת ומשיכת השיער היא אקט משפיל וכואב. ביחס לשבירת מכשיר הטלפון הנייד נסיבות העניין המלאות לא פורטו ובמהלך הדיון טען הנאשם שהמכשיר שייך לו וכי המתלוננת עשתה בו שימוש בהסכמתו. אכן, ככלל, אין מקום לטיעון עובדתי בשלב הטיעונים לעונש שאינו נכלל בכתב האישום, אך המאשימה אישרה שהנאשם העלה טענה זו בחקירתו ואולם היא לא נבדקה. משכך, אביא בחשבון טענה זו לצורך הערכת הנזק הכספי שנגרם.

6. מדיניות הענישה במקרים דומים נעה על פניו משרעת רחבה, החל מענישה שיקומית, או צופה פני עתיד במקרים המתאימים, ועד עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, והכל בהתאם לנסיבות העושה והמעשה. עם זאת ראוי להדגיש שבית המשפט העליון "שב ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצוע עבירות אלימות במשפחה, ובפרט עבירות אלימות המופנות כלפי בת זוג, שמא תחילתה של אלימות זו סופה בתוצאה טראגית של ממש" (רע"פ 8144/21 פלוני נ' מדינת ישראל (7.12.2021)).

7. להדגמת מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 8511-22 איסלאם גראדה נ' מדינת ישראל (13.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפה סתם-בת זוג והיזק לרכוש במזיד ונידון לארבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה היכה בראשה של המתלוננת וכן בכל חלקי גופה, הטיח אותה לעבר הרצפה והיכה בה באגרופים. כן הכה אותה באמצעות מגב; רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם של גרושתו לאחר שאחז בצווארה וחנק אותה, נעל את דלת הבית, כופף את ידה ודחף אותה על הספה מספר פעמים. בית משפט השלום הורה על ביטול הרשעתו, בין היתר לאור הודאתו והעובדה שמדובר היה באירוע חד פעמי. ערעור המדינה התקבל ובית המשפט המחוזי הרשיעו וגזר עליו מאסר על תנאי בנוסף להתחייבות וצו מבחן. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה ונקבע כי "חומרת העבירה ונסיבות ביצועה במקרה דנן אינן קלות כלל ועיקר. תופעת האלימות במשפחה, הפוגעת קשות בתחושת הביטחון של בני המשפחה בכלל וקורבן האלימות בפרט, דורשת מדיניות ענישה מרתיעה, על מנת להביא למיגורה"; רע"פ 7846/21 היתם אגבאריה נ' מדינת ישראל (16.11.2021), בו נידון נאשם שהורשע בשתי עבירות אימים ושתי עבירות תקיפה סתם של בת זוגו לשמונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם איים על המתלוננת, תפס בחוזקה בשערה, השליך לעברה אבנים ובמועד נוסף איים עליה, בעט בה בהיותה הרה, לרבות בבטנה; רע"פ 5080/20 אביגל בן דוד נ' מדינת ישראל (27.7.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות אימים ותקיפה סתם כלפי בת זוגו ונידון לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה איים על המתלוננת וכן אחז בידה על מנת להוציאה מהדירה; עפ"ג 37556-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני (2.2.2022), בו נדחה ערעור המדינה בעניינו של נאשם שהורשע בעבירות אימים ותקיפה סתם (בת זוג) ונידון למאסר מותנה והתחייבות. במקרה זה בעט הנאשם בדלת בית אמה של המתלוננת ונכנס פנימה, טלטל את המתלוננת ואיים כי יהרוג אותה, דחף אותה אל המיטה וטלטל אותה בשנית. הנאשם לא שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן והקשר בין בני הזוג נותק; ת"פ 16387-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני (14.3.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם (בת זוג) והיזק לרכוש ונידון למאסרים מותנים. הנאשם אחז בצווארה של המתלוננת דחף אותה בחוזקה והצמידה לקיר ולחץ עם ידו על צווארה בנוכחות ילדיהם הקטינים. לאחר מכן השליך מגש זכוכית על מראה וגרם נזק למספר רהיטים; ת"פ 23048-12-22 מדינת ישראל נ' אלמו (7.5.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם- בת זוג ואימים בכך שהיכה בכתפה של המתלוננת, בעט ברגלה ואיים שיפגע בה. על הנאשם הוטלו צו של"צ, צו מבחן ומאסר מותנה.

8. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא עניינו נע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר, בצירוף ענישה נלווית.

קביעת עונשו של הנאשם

9. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה וכי אין הצדקה לחריגה כלשהי. בכל מקרה, לא התבקש תסקיר בעניינו של הנאשם ולא הובאו נתונים מהם ניתן להסיק שקיימים סיכויי שיקום. עם זאת, אקדים ואומר שעונש מאסר, ולו בעבודות שירות כעיתירת המאשימה, נראה בעיני מחמיר יתר על המידה במקרה זה. אנמק.

10. הנאשם שלפני צעיר כבן 29, עברו נקי וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. הנאשם הודה במעשיו וקיבל אחריות ובכך חסך זמן רב, כמו גם, ושמה בעיקר, את עדות המתלוננת. מאז האירוע חלפה שנה במהלכה לא אירעו אירועים נוספים. הנאשם עובד, הוא מנהל כיום זוגיות חדשה ואף נטען שיחסיו עם המתלוננת כיום תקינים בכל הקשור לגידול הילד המשותף. בנקודה זו אציין שיש להצר על כך שלא עלה בידי המאשימה להביא בפני את עמדת המתלוננת ומובן שאין הדבר עומד לפתחו של הנאשם ואינו אמור להיזקק לחובתו.

11. על רקע דברים אלו סברתי שלא נדרשת החמרה עונשית כעיתירת המאשימה למאסר ולו בעבודות שירות וכי ניתן להסתפק במקרה זה בענישה מותנית לצורך השגת תכליות הענישה הרלוונטיות - הלימה והרתעה.

12. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי בן זוג.

ב. פיצוי למתלוננת בסך 1,000 ₪. הסכום ישולם בתוך 90 יום. המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלוננת ותביא לידיעתה תוכנו של גזר הדין.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה סיוון תשפ"ד, 01 יולי 2024, במעמד הצדדים.